

izhaja vsaki torek in soboto. Ako pade na ta dneva praznik, dan poprej.

Uredništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9, kamor je naslavljati pisma.

Nefrankirana pisma

se ne sprejemajo, enako se ne uvažujejo pisna brez podpisa.

Rokopisi

dopisov se ne vračajo.

GORICA

stane na leto 10 K, za pol leta 5 K, za četrta leta 250.

Upravništvo

se nahaja v „Narodni Tiskarni“, ulica Vetturini št. 9.

Za oglas

se plačuje od četrstopenjske pete vrste po 14 vin., za večkratni natis primeren popust.

Posamezne številke

stanejo 8 vin. in se prodajajo v raznih goriških trafikah.

Št. 31.

V Gorici, v soboto dne 17. aprila 1909.

Leto XI.

Agrarcem!

Pri 20. glavni skupščini „Zaveze avstrijskih južnoslovenskih učiteljskih društev“, ki se je vršila dne 6., 7. in 8. septembra v Gorici, nastopila sta dva glavna govornika, gg. E. Gangl in A. Pesek. Prvi je razpravljal o „šoli in kmečkem vprašanju“, drugi o „regulaciji učiteljskih plač“.

Gospod učitelj in deželni poslanec Gangl je predlagal po širji razpravi, naj se „Zaveza“ izreče za obveznost šolskega obiskovanja v smislu § 21. drž. šolskega zakona z dne 14. maja l. 1869, to se pravi, naj se izreče, da vsak otrok je dolžan hoditi v šolo, kadar izpolni šesto leto, in je vezan obiskovati šolo, dokler ne konča štirinajstega leta svojega življenja.

In vsi navzoči učitelji so se izrekli za brezpogojno in neizprosno osemletno obvezno šolsko obiskovanje brez izjem in olajšav. To — pravijo — so dolžni šoli kot taki in dolžni tudi koristim kmečkega ljudstva.

Isti govornik je nadalje tudi predlagal, naj se učiteljstvo izreče za reformo ljudskega šolstva v smislu potreb in koristi kmečkega (delavskega) stanu.

Tudi ta predlog je bil soglasno sprejet.

V svoji motivaciji je govornik razložil in navedel s hvalevredno marljivostjo vse, kar bi se moralo poučevati v ljudski šoli glede potreb in koristi kmečkega stanu. Deca naj bi se v šoli urila v kmetijskem knjigovodstvu, poučevala naj bi se o socialnih razmerah med gospodarjem in delavcem, o ustavoznanstvu, o katastru in zemljiških knjigah, o najvažnejših kmeta se tika-jočih postavah, o zadružništvu, o zavarovalnicah in kmetijskih podružnicah, o kmetijskih razmerah v drugih naprednih deželah, o higieni in živino-zdravništvu, učila naj bi se risanja in umovanja primitivnih stavbnih črtežev.

A ne le za šolsko mladino, marveč tudi za odrasle — tako nadaljuje g. G. — mora skrbeti šola, katera — bodisi strokovnoljudska ali nadaljevalna — ima uvajati gospodarja v kmetijske

strokovne knjige in kmetijske strokovne časopise. Kmet mora priti do zavesti, da nikdar dosti ne zna, da se mora vedno naobraževati in uvaževati izkušnje in iznajdbe veščakov svoje stroke.

Pri dekletih bi moralo zavzemati vzgojeslovje odlično mesto. Pouk o higieni bi moral poučiti bodoče gospodinje o važnosti snage v hiši, obleki, na dvorišču itd. — Šivanje, gospodinjstvo, knjigovodstvo, kuhanje, gojenje zelenjave in cvetlic, mlekarstvo, perutinarstvo — to so stvari, katerih mora biti gospodinja večča ter se jih naučiti v šoli.

V to svrhu je potrebno, da se pri vsaki ljudski šoli — zlasti na kmetih — po možnosti napravi in primerno uredi šolski vrt in kmetijsko poizkusno polje.

Če se uvede osemletno obvezno šolsko obiskovanje in šola tako uredi, potem — pravi govornik — postane ista neizčrpni vir blaginje, ki jo bo uživalo naše kmečko ljudstvo. S tem se dvigne naša nacionalna ekonomija do stopinje popolnosti. Naše ljudstvo bo znalo živeti in v svojo korist izrabljati zaklade svoje plodovite zemlje, in sicer izrabljati racionalno. Tako — g. Gangl.

To je v teoriji idealno lepo; a v kljub temu smo uverjeni, da naše „klerikalno“ ljudstvo, katero dobro poznamo, se ne bo ogrevalo za te predloge in jih bo odločno odklanjalo od sebe, dandanes, ko je delavec na deželi že redka prikazen in mora vsa družina z deco vred naporno delati na to, da se za silo preživi. Ako bi naši kmetje dobili lahko in zadostno delavskih moči, in bi premoženje toliko do našalo, da bi kmet deco lahko pogrešal pri delu in domu, potem bi se stvar predragočila, potem bi se gospodje učitelji uverili, da tudi „klerikalci“ hrepené po napredku in izobrazbi. Tako se pa prepričajo, da se ti držé načela: „primum vivere, dein philosophari“. (Najprej prehranjevanje, potem šole molodovanje.)

„Klerikalci“ so pač praktični ljudje in vedo, da ti lepi teoretični predlogi so dandanes v naših razmerah neizvedljivi. Oni vedo tudi, da bi ti nasveti — enkrat izpeljani — zahtevali ogromnih novih stroškov za nove šole, šolske vrte, poizkusno polje, učne pripomočke in pomnoženje učiteljskih moči. A že sedaj ne morejo več prenašati bremen šolskih potrebščin, za katere plačujejo od 80 do 110 odstotkov na direktne davke.

Ne vemo pa, kako sodijo o tem naši agrarci in liberalci, zavezniki učiteljev. Njihovi zastopniki — poslanci so bili vsi razun g. Kovača pri zborovanju, kjer se je to razpravljalo; a nikdo ni oporekal niti predlogu g. Gangla niti onemu gospodu A. Peska. Ž njimi smo v tem oziru na čistem. — Radi bi pa vedeli, kako sodi o tem jedno agrarne stranke, kmetje sami.

Je-li res, da ste vi za osemletno obvezno obiskovanje ljudske šole? So-li res vaše razmere tako ugodne, da lahko izročite svojo deco od 6. do končanega 14. leta izključno šoli in učiteljem? Niso dosedanje doklade za šolstvo še zadosti visoke? Hočete res, da se te po predlogu A. Peska povišajo na 150 odstotkov, in še več kakor smo dokazali v „Gorici“ s članki iz peresa veščaka? Ne uvidevate, da izvršitev Ganglnevega predloga bi zahtevala od vas in našega ljudstva novih neznosnih denarnih žrtev, in da bi se te doklade za šolstvo še izdatno povišale? Ne vidite, da zapušča že sedaj mnogo družin in posameznikov radi previsokih doklad, katerih ne morejo zmagovati, domovino ter se preseljujejo v Aleksandrijo, Ameriko, Bosno in drugam? Ni vam znano, da mora na tisoče naših ljudi na spomlad zapustiti družino ter si iskati kos kruha pri zgradbi železnic, v gozdovih itd.? In če prihranijo ali si odtrgajo od ust kos kruha, kateri pošiljajo na dom lačni deci, naj gre to namesto stradajoči družini v prilog v davčni urad za povišane doklade?

Mogoče, da bi se dalo v drugih srečnih kronovinah, kjer plačujejo 24 — 28 od sto, za potrebščine ljudskega učiteljstva vse to brez težkoč izvesti;

uverjeni smo tudi, da bi zelo dvignil Gangelnov predlog, četudi se ne izvede v celoti, izobrazil in napredek našega ljudstva; a z ozirom na naše sedanje žalostne šolske razmere, kar se vzdrževanja tiče, ni mogoče misliti na predru-gačbo in zboljšanje ljudskega šolstva na račun davkoplačevalcev.

Agrarci, dobro bi bilo, da se o tem izrečete, dokler ni prepozno!

V Carigradu revolucija.

Nenadoma in nepričakovano je presenetilo svet poročilo, da je v Carigradu buknila revolucija, vojaški upor in da so ustaši streljali po carigradskih ulicah ljudi, ubili pravosodnega ministra, ranili ministra mornarice in vjeli vojnega ministra ter mnogo ljudi pomorili. Listi pišejo, da je na stotine mrtvih, katere so usmrtili ustaši, ki so odrekli pokorščino vladi in mladoturški stranki, ki je bila do sedaj na krmilu. Kaj je dalo povod k ustaji? Znano je, da je turški sultan po pritisku mladoturške stranke, ki hoče Turčijo modernizirati po evropskem vzgledu in ki si je znala v ljudstvu pridobiti navidezne simpatije, dal turškemu ljudstvu ustavo, parlament. Od tega časa je poteklo le par mesecev in vršilo se je vse mirno in tudi parlament je zboroval še precej mirno. Vsakdo bi torej sklepal, da je morda vendarle prišel čas tudi za starokopitno Turčijo, da se zbudi iz spanja nazadnjaštva in da bo jela polagoma korakati z duhom evropskega modernega časa. A sedaj se je pokazalo, da je bilo krivo tako mnenje. Sedaj se poroča, da je bilo silno težko turškemu sultanu Abdul-Hamidu dati ljudstvu ustavo, ker sam starokopiten absolutist ni maral dati iz rok samoderžke vlade. Sicer se je vdal, kakor rečeno, na odločen pritisk mladoturške stranke. Od takrat turški sultan in njegovi zavezniki s turškimi duhovniki so na tihem delali med ljudstvom za upor. Mladoturki za časa svoje vlade so marsikaj sklenili, kar Staroturkom ni bilo po volji. Najmanj po volji je bilo sultanu, turškim duhovnikom in veliki masi Staroturkov to, da se Mladoturki pri

LISTEK.

Trije učenjaki.

Šaljiv prizor.

Spisal DRAGOTIN VODOPIVEC.

OSEBE:

Učenjak Gad,
Učenjak Modras,
Učenjak Trava.
Janez, sluga pri učenjaku Trava.

(Soba pri učenjaku Trava, miza, stolice, knjige.)

Janez. (Prinese naročje cvetlic, trave itd., v roki ima dve torbi.) Uf, kakšna vročina! (Dene cvetlice na mizo.) In v tej vročini moram po travnikih letati in okoli po grmovju stikati, vsako količkaj lepo cvetko izkopati ali vtргati, kakor da bi bila iz samega čistega zlata! Ali, to naj bi še bilo! Ko bi le ne moral še učenjakoma gospodu Modrasu in gospodu Gadu torbe nositi! Ko bi teh dveh zgagarjev ne bilo, bi jaz živel kakor v nebesih, ker moj gospodar učenjak Trava je strašno blaga duša,

da se celo kuščarice boji, kač pa kar videti ne more! Od kar sta ga pa ta dva stara lumpa v roke dobila! (Tiho.) Saj me ne slišita! Je postal pa ves drugačen! Prej sva šla vsakih štirinajst dni enmalo po polju in sva nekaj takšnega plevela nabrala! Potem pa je on tukaj vsako travico pregledal in preštudiral! Jaz sem si pa spodaj v krčmi žejo s pivom gasil! To je bilo življenje! Streha, sedaj pa takšna babilonija! In potem bi se človek ne jezil, ko mi tukaj vse posteljejo in pomažejo, tako da moram trikrat na dan pometati? To je že odveč! Oh, da bi ju mogel že enkrat oba učenjaka, Gada in Modrasa po stopnicah vreči! A le naj čakata, eno jim uže bom zagodel, da si bosta zapomnila, kaj se pravi mene po vročini okoli vlačiti, ko bi lahko doma s senci spal! (Gre za oder in prinese konec vrvi.) Tako, to le vrv bom pa tako le zvil (Zvije.) in jo bom položil med cvetlice tako, da bodo učenjaki v naglici mislili, da je kača! Kač pa se vsi trije nazarensko bojijo! Če le

kakšno zvito vrv ob cesti zagledajo, se tako prestrašijo, da jih kar mrzel pot obliva! (Položi vrv med cvetlice.) Tako, zdaj pa le urno preč! (Se sliši govorjenje. Zbeži z odra.) Učenjaki. (Vstopijo, odložijo klobuke in palice.) Učenjak Trava. Prosim g. Gad in g. Modras, sedita, bom ukazal prinesiti steklenico piva. (Gre k vratom.) Janez! Prinesi steklenico piva! Učenjak Modras. Zdaj pa pogledjmo, kaj smo nabrali! (Vzame cvetko v roke in jo pregleduje.) Pogledjete, g. Gad, kako krasne liste ima! Učenjak Gad. Res je krasna! Kako se pa imenuje? Učenjak Modras. To je najbrže.... Učenjak Trava. (Ki je med tem izbiral cvetlice, odskoči od strahu.) Ojej! Učenjaka Gad in Modras. (Planeta po koncu.) Kaj pa je? Učenjak Trava. Kača! Gad! Modras! Učenjak Modras. Kaj te je vpičil? Učenjak Trava. Ne vem, gospoda! Janez, Janez!

Janez. (Vstopi s pivom v roki.) Česa želite gospoda? Učenjak Trava. Primi ga in vrzi ga ven! Janez. Koga, gospod? Učenjak Trava. Ali si slep, da ga ne vidiš? Gada vrzi ven! Janez. (Postavi steklenico piva na tla.) Oj srečna ura! (Zgrabi učenjaka Gada.) Alo, marš! Hinavs! Učenjak Gad. Pusti me! Kaj se predrzneš nesramnež! Učenjak Trava. Janez! Kaj si prišel ob pamet? Modrasa ven vrzi! Janez. (Pusti učenjaka Gada in prime učenjaka Modrasa.) Ali tebe, kuščar zeleni! Alo, forverc! Učenjak Trava. Za božjo voljo, Janez! Kaj delaš? Saj, me ne razumeš? Gada ven vrzi Gada! Janez. (Pograbi še učenjaka Gada.) Učenjak Trava. Pusti jih, tepec neumni. (Hoče braniti učenjake.) Janez. Le pustite g. učenjak, jih bom že sam po stopnicah vrgel! Alo! Marš! (Zagrinjalo pade.)

metu. Med slušatelji je bilo več duhovnikov, lajikov, učiteljev, semeniščnikov, vseučiliščnikov, profesorjev, mladeničev itd., ki bodo nesli nauke, ki so jih slišali pri kurzu med ljstvo po slovenski domovini.

„Kaj pa je tebe treba bilo?“ (Konec.) In kar so storili naši somišljeniki na občnem zboru 1. 1904., so ponovili tudi 1. 1907., t. j. prepustili so liberalcem, naj si volijo svoj odbor. Če tudi so se liberalci, kakor je kazalo njih pridno pristopanje k Čitalnici, eno leto pripravljali na to volitev, če tudi jim je šel na roko g. Č., ki je v tem času že zopet preskočil v liberalni tabor, vendar bi bila našim le mala agitacija zadostovala, da bi bili prečrtali naklepe liberalcev in g-a Č-ja. Niso pa tega hoteli, ker so se naveličali tega liberalnega rogoviljenja in „Sočinega“ ravnanja. Če bi bil liberalni odbor vodil Čitalnico nepristransko, kakor jo je naš, če bi ji ne bil skrčil delokroga, če bi je ne bil priklopil liberalni „Zvezi“, če bi se ne pokoril Gabrščekovemu „biču“ in bi preselil Čitalnico pod streho, kjer Gabr. ne gospodari, bi bil malokdo naših izstopil. Ali lib. odbor ni kar nič upošteval mišljenja neliberalnih čitalničarjev, in za njim caplja seveda tudi g. Č., ki meri doslednost po svojem kopitu. On hoče našim zarad izstopa celo lekcijo dajati o — doslednosti! Piše namreč: „Po čemer so društveniki poprej hrepeneli, to je zdaj, ko se je doseglo, glavni vzrok izstopa iz društva. Kaka doslednost je to? — Kaj sanja g. Č. o hrepenenju? Hrepeneli so ali morali hrepeneti liberalci, a naši ne! Bili so pač nekteri, katerim so imponirali novi prostori pod slovensko streho „Trg. doma“, ali dejstva, da ni dal Gab. celih osem mesecev skrajno žaljivo na vprašanje Čitalnice po prostorih nobenega odgovora, da je v tem času sprejel v prostore pevsko društvo in ni smatral Čitalnice niti vredne suhega obvestila o tej naselitvi, da je v „Soči“ skrajno žaljivo nastopal proti odboru za Gregorčičev spomenik in zoper slavnosti na Vrsnem, da je Čitalnici (če tudi je bil vedno njen član) do osvojitve, kjer in kadar je mogel, nagajal in škodoval.... ta dejstva so ono imponiranje temeljito kurirala.*)

Kdor vse to premisli, kdor je vse to okusil na svoji koži, temu bi se moral želodec preobrniti, ako bi se hotel siliti poljubljati šibo, ki ga je tepla. In to so občutili ob preselitvi tudi tisti naši somišljeniki, ki so bili nekda pripravljeni iti s Čitalnico v „Trg. dom.“ Gab. se je v „Trg. obrt. zadrugi“ tako zabarikadirjal, da mu ne morejo niti liberalci več do živega. Zdaj se ni torej več glasilo iti s „Slovensko Čitalnico“ v „Trg. dom“, ampak iti z „Gabrščekovo Čitalnico“ v „Gabrščekov dom“. Tega storiti pa niso mogli niti dotični odpustljivi naši somišljeniki, bila je v igri njih čast, njih značaj, in temu so morali kot možje ostati zvesti, **dosledni**. Ali razume zdaj g. Č., kaka gola čista doslednost je bila, pri tistih ki niso hoteli iti v „Gabrščekov dom“!!

Kar piše g. Č. o nameri Čitalnice za preselitev v prostore „Centralne posojilnice“, so le gole besede, je bila le komedija brez faktične podlage; kajti Čitalnica, oziroma njen predsednik g. Č. ni imel pravice se dogovarjati o preselitvi, ko je zamudil rok odpovedi do tedanjega stanovanjskega, zato lahko ime-

*) G. Č., tu pod črto vam osvežimo nekoliko „Sočinih“ „cvetk“ na naslov Čitalnice: Slov. Čitalnica je izvir vseh tistih lumparij, ki so se delale in se še delajo proti dr. Tumi, Gabrščku itd. — Na odru nastopajo celo ljudje, ki so stregli. — Klerikalni švindl: Na povabljenih goste je velik lov, da bi napolnili dvorano: dasi pa so tam neizmerno fini, sama „elita“, vendar se veseli i kuharica, ako pride s svojim ljubčkom v to elitno družbo nepovabljen. — Še poklanjat se ji gredo. — V silo so jim dobro došli tudi pobirki dvomljive provenijence! — V čitalnični dvorani koprneče device, ki so lani žalostno samovale, se hvalijo, da je bilo na zadnji plesni vaji prav „fajn“, da se njih vrste množe, na ta račun dvigajo te kavke in škallje obupne glavice od lani, ko jim je bilo sojeno drsati po dvorani ohne Aussichten.“

nujemo to dogovarjanje komedijo, žaljivo za „Centralno posojilnico“. Kak predsednik je to, ki hoče društvo preseliti, a niti ne ve, kdaj najemna pogodba to dovoljuje? Če je pa vedel, je to tem slabše in da mnogo misliti. Izgovarjal se je na tajnika, ali pravi predsednik mora tudi tajnika nadzorovati ter je odgovoren tudi za tajniška dela. Če je torej g. Č. svojo dolžnost naredil, potem je igral čudno ulogo, ki da marsikaj domnevati. Bog ve, kdo je vse tičal za to komedijo?!... G. Č. se dalje ne more prečuditi, da je potem „Centr. pos.“ Čitalnici naznanila, „da odteza ponudbo glede prostorov“. Nič čudnega, prav naravno, ker je Čitalnica „zamu-dila“ rok odpovedi dotedanjega stanovanjskega. Ali misli g. Č., da bi bila moral „Centr. pos.“ njemu na ljubo čakati in pustiti prostore prazne, ko jih je imela komu oddati? Čudne zahteve! — Koliko upravičen je g. Č. tožiti o „kramarskem stališču“ g. predsednika „Centralne posojilnice“, kaže dejstvo, da ima dr. P. v najemu prostore, namenjene Čitalnici, za isto ceno, a na ulico še manj prostora kakor ga je imela dobiti Čitalnica.

K sklepu prosi g. Č. naš list, naj pusti v miru Čitalnico in njene društvenike! Dostojno na to „prošnjo“ bi mogli mi odgovoriti, ako bi vedeli, ali tiči za temi besedami več nevednosti ali več zlobe. Nas prositi kaj takega, ki smo molčali, ko si je Gab. osvojil Čitalnico, če tudi smo vedeli, da je sam hodil okoli agitirat; ki smo molčali, ko je šel celó v „Narod“ napadat naše nekatere može, ki so se trudili za Čitalnico, kakor se nikdo več ne bode; ki smo molčali, ko je začel v „Soči“ izpuščati slavospeve na svojo Čitalnico in nas s tem indirektno izzivati. Nismo pa mogli več molčati, ko je začel v „Soči“ zbadati naše somišljenike, izstople iz Čitalnice, jim očitati strankarsko strast, nedostajanje rodoljublja itd. In na tako zbadanje ne bomo tudi v bodoče molčali. G. Č. ve torej zdaj, kam naj se obrne s svojo prošnjo!

Ali tudi mi imamo neko prošnjo do njega, in ta je: naj ostane definitivno tam, kjer je zdaj, in naj neha enkrat frkati od stranke do stranke!

Smrtna kosa. — V Lokvi na Krasu je umrla soproga bivšega deželnega poslanca Antona Muhe gospa Josipina Muha po dolgi in mučni bolezni v 59. letu svoje dobe previdena s sv. zakramenti za umirajoče. Pokojnica je bila vzglédna in marljiva gospodinja. Pogreb se je vršil včeraj popoldne.

V Nabrežini je umrl 28-letni tehnik Rajko Zaharija po dolgi bolezni previden s sv. zakramenti. Pogreb se je vršil danes zjutraj.

N. p. v m.!

Slovensko gledališče v Gorici. — Ravnateljstvo slov. dež. gledališča v Ljubljani priredi v gledališki dvorani „Trgovskega doma“ cikel 10 predstav. Danes v soboto zvečer ob 8. uri se uprizori klasična Grillpazzerjeva žaloigra „Prababica“, ki spada med najboljša dela tega dunajskega klasika. — Jutri v nedeljo se igra velezabavna M. Hennequinova burka „Sladkosti rodbinskega življenja“, ki je polna komičnih zapletljajev, da občinstvo ne pride iz smeha do zadnjega. — V torek zvečer se uprizori najnovejši francoski igrokaz „Simone“, od Catulle de Nion. Igrokaz je psihološko dovršen. — V četrtek pride na vrsto izborna angleška burka „Charleyeva teta“, — v soboto veličasten igrokaz „V dolini“ iz katalonskega kmečkega življenja. — V nedeljo, dne 25. aprila se igra izvrstna češka veseloigra „Vroča tla“, krepka satira, spretno lokalizirana na naše družbene odnose. — Na to slede v istem redu še sledeče igre: v torek, 27. t. m. „Nepošten“, v četrtek, 29. t. m. „Dobri sodnik“, v soboto, 1. maja, tragedija iz dijaškega življenja „Rediz navednosti“ in v nedeljo, 2. maja zadnja, poslovilna predstava, burka „Ugrabljene Sabinke“.

Odpust rezervistov. — V listih čitamo, da je vojno ministerstvo dalo ukaz, da se ima takoj pričeti z odpuščanjem rezervistov, ki so bili poklicani v vojaško službo, in onih, ki so končali vojaško službo v jeseni. Od nadomestnih rezervistov se obdrži v vojaški službi toliko mož, kolikor je potrebno za vzdrževanje povečanega mirovnega stanja med četami v Dalraciji, Bosni in Hercegovini. Onim aktivnim vojakom, ki so končali vojaško službo v jeseni, a so bili do sedaj obdržani pod orožjem, se bodo vstele tri orožne vaje, vsem drugim pod orožje poklicanim pa jedno.

Demonstracije za Srbe. V nekem tukajšnjem laškem listu čitamo, da je bila te dni veselica v Kobaridu, na katero so bili vabljeni tudi častniki planinci, ki so tamkaj nastanjeni. Častniki so se vabilu odzvali. Na veselici so se svirale tudi neke srbske narodne pesni, ki so vzbudile burno ploskanje med občinstvom, nakar so svirači zasvirali srbsko himno med splošnim navdušenjem. To pa je navzoče častnike prisililo, da so demonstrativno zapustili veselični prostor in o demonstraciji sporočili vojaškemu poveljništvu. — Kaj je na vsem tem resnice, ne vemo.

Italijanski vojaki na avstrijskih tleh. — Te dni so kmetje tik italijanske meje med Čoprisem in Nogaredom opazili 5 italijanskih vojakov, ki so za kakih 200 metrov prekoračili avstrijsko mejo ter plezali po raznih murvah in dajali razna znamenja vojakom, ki so se nahajali na italijanskem ozemlju. Kmetje so šli do bližnje orožniške postaje in to naznanili, nakar so se na lice mesta podali naši orožniki. Ko so italijanski vojaki opazili naše orožnike, so jo koj pobrisali preko meje.

Konjski sejm v Vidmu se bode vršil v dnevih od 18. do 24. t. m. Za ta sejm so se uvedle razne olajšave od strani avstrijske in italijanske finančne mejne oblasti. Tudi prehod čez mejo za one konje, ki so namenjeni za sejm, bo olajšan in znižana bode pristojbina. Enako bode prehod čez mejo podaljšan preko navadnih ur.

Samomor. V torek se je ustrelil neki vojak 47. pešpolka onega bataljona, ki je nastanjen v Korminu. Ostal je koj mrtev. Vzrok samomora ni znan.

Umrli so v Gorici od dne 6. do 12. aprila: 33-letni Pavlin A. iz Gorice, kovač; 1 mesec stari Fabijan iz Trsta; 27-letna Bitežnik Olga iz Gorice; 54-letni Petrovič Mihael iz Podloga, delavec; 4-mesečna Planinšek Josipina iz Strazic; 2 dni stara Peršolja Zora iz Gorice; 55-letni Draščik Peter, trgovec iz Bodreža; 30 dni stari Kernstock Franc iz Gorice. — V bolnišnici usmiljenih bratov: 65-letni Rusjan Peter, kmet od Rutarjev; 57-letni Špulot Ivan, kmet iz Borjane; 71-letni Rutar Fran, kmet iz Doblarja; 31-letni Merkeli Alojzij, kmet iz Brji. — V mestni ženski bolnišnici: 78-letna Lonzar Petrina, kmetica iz Latizane; 68-letni Šturm Matija, prosjak iz Šempasa; 2 meseca stari Primožič Stanislav iz Pevme; 74-letna Šlegl Katarina, zasebnica z Dovjega.

Napad v Solkanu. — V zadnji št. smo poročali, da je bil napaden v Solkanu domačin Bašin in še nekdo drugi od dveh vojakov. Sedaj se poroča, da sta bila napadalca dva vojaka 97. pešpolka iz Trsta in sicer neki Štefan Salamon in neki Franc Pleško. Goriška policija ju je naznanila vojaški oblasti v Trstu.

Svarilo pred trgovskimi potujočimi agenti. Po deželi se ljudstvu predstavljajo in usiljujejo razno blago agenti različnih trgovcev in tovarnarjev. Skušnje so pokazale, da taki agenti skrajno izrabljajo naše ljudstvo v svoje nelepe namene. Zgodilo se je uže večkrat, da se je marsikdo lasal, da je sedel na lim temu ali onemu potujočemu agentu. Plačati je moral za blago še enkrat toliko, kolikor je bilo v resnici vredno. Zraven tega pa tudi zakon prepoveduje tako nelepo usiljevanje blaga po raznih agentih, ki imajo uže marsikaj na vesti. Vsakdo naj se kolikor možno izogiblje takih agentov in naj kupi blago naravnost od trgovcev. Pozor torej!

Izpred sodišča. 3 mesece bo sedel v goriških zaporih 20-letni Ivan

„Krojaška zadruga“

v Gorici.

Vaše blagorodje!

Dan za dnevom mi zopet dohajajo razna pisma z dežele z vprašanjem, zakaj ne obiskujem z vzorci svojih odjemalcev na deželi, kakor to delajo drugi goriški trgovci z manifakturnim blagom, ki obiskujejo tudi zasebnike. Ker mi je nemogoče vsakemu posebej odgovarjati, dovoljujem si to s predstoječo okrožnico storiti in podajam kar na kratko te razloge:

Po novi postavi z dne 25. februarja leta 1902 d. z. štev. 49 § 59. je potovanje z vzorci na drobno, oziroma obisk zasebnikov z vzorci

strogo prepovedano,

in ker spoštujem postavo, katere nočem prekoračiti, tako sem primoran potovanje opustiti.

Radi tega prosim vse naše gg. odjemalce, da blagovolijo ob potrebi naročiti na ogled vzorce, koji so v največji in najlepši izberi vedno na razpolago brezplačno in poštneine prosto.

Odličnim spoštovanjem

Teodor Hribar.

svojih reformah niso dovolj ozirali na zapovedi mohamedanske vere. To je vzbudilo pri Staroturkih skrajno nevoljo in sad te nevolje je sedanja revolucija. Vojaki so se uprli in odrekli pokorščino častnikom, katere so prisilili, da so morali ž njimi korakati po carigajskih ulicah. Tiste pa, ki niso hoteli tega storiti, so pomorili ali pa zaprli. Predsednik parlamenta, ki je pripadal k mladoturški stranki je koj odstopil. Nemiri so se začeli s tem, da so Staroturki z bombo umorili ob belem dnevu na carigrajski ulici urednika nekega mladoturškega lista, ki je pobijal Staroturke. Da je bil sultan za tak upor, se vidi iz tega, ker je koj po nemirih imenoval novo vlado, ki je vzeta iz mož staroturške stranke. Mladoturška vlada je bila nakrat zavratno vržena in gospodarji položaja v Carigradu so bili čez noč Staroturki. — Takemu nakratnemu preobratu se ni prav mnogo čuditi, kajti vsi prejšnji odstavljani ministri, razni nečedni sultanovi dvorjani in visoki, penzionirani uradniki, ki so prej molzli iz državnih blagajn, so komaj čakali ustaje, da vržejo Mladoturke in tako pridejo spet na krmilo, da bodo imeli še nadalje priliko ljudstvo izmzgavati in vsled ljudske nevednosti sebe mastiti in si polniti žepe. To se jim je takrat izvrstno posrečilo in Turčija je z zmago Staroturkov pahnjena spet za desetletja nazaj v starokopitnost in samodržtvo.

Zadnja poročila o dogodkih v Carigradu se glasé:

Iz Soluna prihaja poročilo, da so tam vojaki ostali zvesti Mladoturkom in da solunske čete uže korakajo proti Carigradu, da uduše upor. V Solunu vlada nepopisna razburjenost. — Večina evropske turške vojske je ostala zvesta Mladoturkom in ni še pričakovati konec mladoturškega nadvladja. — Uradno se potrjuje, da so uporniki izstrelili 1½ milijona patron. — Uporniki so v carigrajskem predmestju umorili 2 častnika in ju strahovito razmesarili. — Turki so v Adani poklali mnogo Armencev. — Tudi v Solunu se je bati hudih nemirov. Položaj je jako nezaupljiv. — Sultanov položaj je jako kritičen. Sultan se boji za svoje življenje in bi rad na skrivnem zbežal, kajti boji se Mladoturkov, ki so organizirali protirevolucijo. — Bolgari so Mladoturkom nasprotni in bodo podpirali Staroturke. Sicer pa pravijo Bolgari, da pride gotovo do intervencije velesil, ki bodo napravile red v Macedoniji. — V Carigrad prihajajo poročila, da se Armenci in Staroturki uže koljejo. — Sedaj so še vedno Staroturki gospodarji položaja v Carigradu. — Iz Adane poročajo, da je tam grozno klanje. Kri teče po ulicah. Mesto gori uže dva dni. Na stotine Armencev je poklanih. Vojaki so pričeli pleniti. Vojaki so na strani Mahomedancev. — V Carigradu so vojaki upričo sultana zaklali enega častnika in sicer zato, ker je ukazal, da morajo vojaki nastopiti proti upornikom, a so se uprli in ga tirali pred sultana, ki pa ni dal povelja ga usmrtiti, a so ga vseeno na mestu prebodli.

Kakor je razvidno iz poročil, ki prihajajo iz Turčije, se bližajo za Turčijo hudi časi. Sedanji položaj je zelo kritičen. Najbrže se ne bo dala preprečiti bitka med Staro- in Mladoturki, a na račun tega spora bo moralo tudi mnogo kristjanov pasti, kajti klanje kristjanov v Macedoniji se je uže pričelo in najbrže bodo morale velevlasti poseči vmes, da vpostavijo red. Turčija je država ustaj, uporov, puntov, klanja ljudi in raznih drugih hudodelstev. Uže koliko krvi se je prelilo v Turčiji. Na tisoče kristjanov je padlo. Sedaj pa se med sabo koljejo Turki. Kdaj bo vendar enkrat konec prelivanja krvi!

Dopisi.

Iz okolice. — (Gloria! Kmet si rešen z novo posojilnico!) Če rabiš 10 kron, izposodi si 1000.

Tam je denarja kot peska. To bo šlo na par. Preč je stiska, preč ubožtvo! Do zdaj so te mrcvarili „napredni“ in „klerikalni“ denarni zavodi. V prihodnje te bodo pa vodilni „kmetje“ v agrarni stranki čez leto dni odirali na boben, in „velekmet“ te bo tiral pod kmečko guilotino. Konec je bede („kmetu“ in „velekmetu“) Do zdaj smo lezli nizdolu, naprej bomo pa dirjali. Hu! Tu bo „gšefta“ z zarukanim kmetom, kakor nas imenuje „Km. Glas“. Vederemo! X.

Iz Cerkna. — Poročali smo že v „Primorskem Listu“ o shodiču, ki so ga imeli socijalni demokratje dne 4. t. m. v Cerknem. — Govornik dr. Dermota je na tem shodu povedal liberalcem nekaj prav trpkih v obraz, zato so jo pa tudi kmalu odkurili s shoda; le Brelihov študent se je ojunail in zagovarjal liberalizem, kar se mu pa ni posrečilo, ker to vé že vsak, kako vlogo so igrali liberalni mogotci v kmetskem in delavskem vprašanju, posebno v oni dobi, ko se je šlo za izvojevati splošno in enako volilno pravico. Svojo blamažo pa hoče zakriti v „Soči“ z dne 10. aprila t. l., kjer je citati doslovno: „Po izvajanjih dr. Dermote se je oglašil k besedi tehnik Brelih, ki je izrazil svojo zadovoljnost, da se je po večkratnih poskusih vendar posrečilo enkrat mirno zborovati tudi soc. demokratom, ker do sedaj so vsak tak poskus preprečili naši klerikalci s svojim divjanjem“. Govornik (Brelih) je moral biti zelo zmešan, da ni vedel, kaj govori. Saj je še vsem v živem spominu oni liberalni shod v Cerknem pred 2 leti, na katerem so tvorili večino idrijski socijalni demokratje. Takrat je govoril tudi soc. demokrat Kristan iz Idrije, kateri si je bil privoščil liberalce, da jim je kar hreščalo po kosteh. Kedo je bil tisti, ki je kakor besen kričal, naj se Kristanu vzame besedo? Kedo je vzdignil hrup, da ni bilo možno slišati govornika? Nihče drugi, kot Brelihov študent in njegovih par privržencev. To smo napisali radi tega, da lahko vsak sprevidi, kako nekateri fantički v Cerknem streljajo kozličke brez puške. — Kar se pa tiče nas nasproti soc. demokratom, moramo poučiti dopisnika „Soče“, da smo se mi po takih shodih bojevali vedno le načelno in to bomo storili tudi v bodoče. Saj ni več daleč čas, ko bode naša stranka imela v naši deželi enega samega glavnega nasprotnika — socijalnega demokrata. Mi smo na ta čas pripravljeni in ni za nas nikake škode, če od preživele liberalne stranke odstopajo ljudje k raznim političnim strujam. Tako tudi dopisniku „Soče“ ne bo ostalo drugega, kakor postati soc. demokrat (kamor deloma že spada), ker liberalni stebri se majajo in ga ne reši tega poloma tudi če ustanovi sto „naprednih (?) političnih društev“. — Mi pa ostanemo kakor smo bili!

Brje pri Rihemberku. — Nas Brejce obiskujejo nesreče pogostokrat. Čitatelje bo mogoče zanimalo, ako navedemo glavne nezgode zadnjih let. L. 1905 in sicer 5. junija je potolkla toča vse pridelke tako, da noben list na drevju ni ostal cel. L. 1906 in 1907 je bila neznosna suša, ki je prizadejala hud udarec našim posestnikom. L. 1908 dne 9. sept. si je vzel življenje posestnik Josip Kodrič. O vzroke njegove smrti, so mnenja različna. Dne 14. marca t. l. je strela udarila v podružno cerkev sv. Martina, od tam je švignila v dva hleva in ubila vsakemu posestniku po eno goved. Dne 4. t. m. je upepelil ogenj posestniku Antonu Kodriču vse pohištvo, zgorelo je 80 centov sena in 4 hl vina. Na veliko soboto letos je vozil posestnik Alojzij Merkelj, star 34 let, gnoj na polje ob Ipavi. Ko je poslednjikrat peljal, je nesrečno padel pod voz tako, da so ga kolesa voza vsega polomila. Sosedje so mu pritekli na pomoč in ga spravili v voz, kjer ga je duhovnik spovedal in mu prinesel sv. popotnico, nakar so ga prepeljali v goriško bolnišnico, kjer je na Velikonoč

umrl. Zapustil je ženo in 3 nedorasle otroke. — Kakor je iz tega razvidno, nas šiba božja obiskuje bolj kot druge kraje. V zaupanju v Onega, ki je nad nami, pričakujemo boljše bodočnosti.

Politični pregled.

Drobne politične vesti.

Morilec gališkega namestnika grofa Potockega vseučiliščnik Sicziński je priznal umor in rekel, da se je maščeval nad tem, ker je namestnik Potocki zatiral Rusine. Razzodba se proglasi danes. — Na Dunaju se snidejo 20. t. m. pri ministerskem predsedniku zastopniki Dalmacije v svrhu, da se uredi v Dalmaciji jezikovno vprašanje. — Proti predsedniku senata, ki vodi „veleizdajniški“ proces v Zagrebu je naperjena tožba zaradi njegovega nemoralnega ponočnega obnašanja. — Iz Pulja poročajo, da je došel z Dunaja ukaz, da se odpustijo rezervisti vojne mornarice. — Avstrijska armada dobi sive uniforme in sicer moštvo in častniki izvzemši kavalerijo. — V Carigradu so prijeli štiri osebe, ki so prežale z bombami na sultana. — Cesar je sankcioniral štatut o avtonomni upravi bosanskih mohamedancev. — Cesar odpotuje v Pešto koncem aprila in ostane tamkaj dva tedna, kjer se bo razgovarjal z ogrskimi politiki o rešitvi ogrske krize.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravništvu: Ivan Benko, nadučitelj v p. v Dekanih mesto venca na krsto sestre Marije vdove Skočir roj. Benko iz Staregasela 5 K; Iv. Pirjavec, c. kr. računski ravnatelj v pokoju v Gorici 30 K.

Domače in razne vesti.

Duhovske vesti. — Pravima konzistorijalnima svetnikoma sta imenovana dr. Anton Gregorčič in častni kanonik Franc Castelliz.

Č. g. Leopold Cigoj, bogoslovec četrtega leta za goriško škofijo, bode posvečen v mašnika prihodnjo nedeljo v stolnici ob 7. uri. Novo mašo bode pel dne 25. aprila v Črničah. — Na mnoga leta!

Kobilice na Krasu. Poroča se nam, da se kobilice uže prikazujejo na Krasu in sicer v še večji množini kakor lansko leto in žugajo uničiti ves poljski in travniški pridelek. Kraševci so se zanašali, da ugonobi zima kobilice, a sedaj se vidi, da so se varali. Neobhodno potrebno je, da se svet, kjer se kobilice prikazujejo, koj pobrana z gosto brano. Kobilic ne bo pokončati na drugi način. Kmetje si morajo sami pomagat in naj ne odlašajo več z delom. Vlada je baje priskrbela 52 gostih bran za pokončevanje kobilic, a ljudstvo da ne mara za nje in da zahteva, naj se mu pomaga z denarom. Tudi namesto sena so nekateri vprašali po denaru. Drugi spet da so dobljeno ali plačano seno prodali po višji ceni naprej. Tu je treba še mnogo poduka, da tako gospodarstvo ni pravo, da pomaga samo navidezno za trenotek, ne pa stalno in po možnosti temeljito.

„Soča“, ki je hribovsko-robato napadala prof. Berbuča v zadevi nameščenja nekega Mayer-ja na postaji šempeterski, je priznala sama svojo onemoglost s tem, da je svetu naglasila svoj nastop proti temu nameščenju, ki pa je ostal brezvspešen. Ker niso liberalno-agrarni poslanci v tem oziru ničesar dosegli, zabavlja „Soča“ zoper dr. Gregorčiča in poslanca Fona, češ, da nista na to stran ničesar storila.

V 43. št. zabavlja napredni list pa zopet proti poslancu Berbuču, češ da je on kriv, da niso dobili občanarji iz Koprive sena zastonj od dež. odbora. Namesto da bi drž. poslanec Štrekelj in poslanci slov. kluba stopili pred ministra in zahtevali toliko podpore od

vlade, da bi mogel dež. odbor zadostiti vsem potrebam na Krasu, dokazuje njihovo glasilo s cinično perfidnostjo in kaže s prstom na dež. odbor in poslanca B., češ, ti so krivi, da občanarji iz Koprive ne dobe sena. Zato pa — piše „Soča“ — potrebujemo goriški Slovenci v deželni hiši dveh delavnih, energičnih in sposobnih mož.

Da, tak sposoben mož bi bil A. Gabršček, ki se je sam v svojem listu pohvalil, da pomete vse iz dež. odbora. To je tisti junak, ki je nakupil z denarjem ubogega ljudstva „Hotel-Südban“, ki plačuje kot načelnik „trgov.-obrt. zadruge“ za oni piruh leto za letom težke tisočake izgube, a nima toliko poguma, da bi postavil poleg nemškega napisa na poslopje vsaj v skromni obliki tudi slovenski. Ta „sposoben“ poslanec je oddal vse prostore hotela „Južna železnica“ za sramotno nizko ceno — komu? — Slovencu? kaj še: Dunajčanki — Nemki. In tak „sposoben, energičen“ junak hoče pometati v deželnem odboru! Doma, doma pred lastnim pragom naj pometa, tam je gnoja zadosti, kateri naj izkida. In tak človek, kateri tako gospodari z ljudskim denarom, hoče biti še odbornik?! Še to bi manjkalo, potem pride naša dežela kmalu na „kant“. Gospodarjenje z narodnimi podjetji je pač jasen dokaz, kam bi dežela prišla, če bi tak človek zapovedoval v deželni hiši.

Wieser pojde? — Znani ultranemec Wieser, ki je nameščen kot postajenačelnik na goriškem državnem kolodvoru, katerega tamošnji slovenski uslužbenci predobro poznajo zбоk njegovega postopanja v prilog k nam v Gorico privandranim nemškim uslužbenecem, ki izpodrivajo naše domačine in jih tako pehajo od kruha, ki pritiče v prvi vrsti za tako službo sposobnim domačinom, ki za to prosijo, pojde iz Gorice. Tako se namreč govori po mestu, da je premeščen v Bad Gastein. Slovenci ne bomo žalovali za njim, posebno pa oni, ki so zgubili službo za časa njegovega mogočnega postopanja. Kvečjemu bodo jokali Nemci, ki zgube v Wieserju svojega največjega zagovornika in zaščitnika. Neprilik, ki jih je ta mož napravil Slovencem, odkar slušbuje v Gorici, je mnogo. Kakor se poroča, zapusti jako nerad Gorico in govori se, da se je potegoval na vse kriplje za to, da bi ostal še nadalje tu kot krepka opora goriškemu nemštvu, ki se je še precej okrepilo, odkar slušbuje pri nas v Gorici. Mnogo nemških delavskih družin se je naselilo v tem času v Gorici, ki si služijo kruh na postaji državne železnice na škodo domačim delavcem. Pa tudi pri nastavljanju železniških uradnikov na črti iz Trsta do Jesenic je Wieser marsikaj pomešetaril. No, čas je prišel tudi zanj. „Svaka sila do vremenca“, pravi hrvaški pregovor. — Pričakujemo za trdno od uprave državnih železnic, da pošlje v Gorico za postajenačelnika moža, ki bo nepristransko opravljal svojo službo, ki bo skrbel za to, da dobe v prvi vrsti za to sposobni domačini službe na postaji, ki mu ne bo prva skrb germanizacija na postaji, ampak le pravično postopanje brez ozira na narodnosti. Naravna zahteva je, da naj razume naš jezik. Drugega ne zahtevamo. Wieserju pa voščimo srečen pot! —

Velik kmečki shod priredi tolminska „Kmečka zveza“ dne 25. t. m. popolne takoj po blagoslovu pri Sv. Luciji v salonu g. Vuge. Na dnevnem redu so velevažne kmečke zadeve. Poročata dva govornika iz Gorice. Ob tej priliki bo tudi občni zbor „Kmečke zveze“. Somišljeniki, pridite gotovo na shod!

Socialni kurz v Ljubljani. „Kraščanska socialna zveza v Ljubljani je priredila ta teden socialni kurz, katerega so se udeležili mnogi s Kranjske Štajerske, Goriške in Koroške. Prof. Jarec je zbral iz cele Slovenije predavatelje v raznih strokah, ki so temeljito razpravljali vsak o svojem pred-

Bobič iz Vermeljana zato, da se bo pokoril, ker je Rajmunda Vittori udaril z nekim železom po glavi in mu s tem povzročil nevarno in veliko rano. Zaradi poskušene tatvine, katero je hotel izvršiti 20-letni kotlar Boštjan Miloch v Trziču, ki je pa pristojen v Milje pri Trstu, na stanovanju svoje gospodinje Marije Fornasaro dne 31. decembra min. l. ga je obsodilo goriško okrožno kot kazensko sodišče na 3 mesece ječe z enim postom in trdim ležiščem v mesecu.

Kršč. soc. izobraževalno društvo „Danica“ za Rupo-Peč priredi dne 25. t. m. v Rupi prvo svojo veselico, pri kateri nastopi tudi telovadni odsek. Opozorjamo že danes za udeležbo pri tej veselici. Natančnejši spored priobčimo prihodnjič.

Padel na tla je neki 9-letni Rafael B o n e s in si zlomil desno roko, ko se je igral na trgu pred državnim kolodvorom v Gorici. Prenesli so ga v bolnišnico usmiljenih bratov.

Nevarno se je ranil pri padcu 70-letni kmet Ivan Č o t i č iz Škrbine. Spodtaknilo se mu je na cesti ter si je prizadejal pri padcu razne telesne poškodbe tako, da se je moral podati v bolnišnico usmiljenih bratov v Gorico.

Priloga našim rodbinam
Kolinsko cikorijo

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotičnem slogu
izdeluje
A. Černigoj-Gorica.

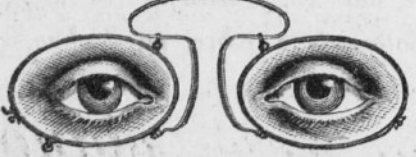
Kinematograf Salon Central.

PROGRAM:
Vidno od 18. do 24. aprila.
Pompeji. — Maščevanje ali 2 sestre. — Vesela povest iz pred-pustnega časa. — Radoveden mla-denič. — Povest vsakega dneva. — Ovčja glava išče dvboj.

Nepriključive znižane cene!
Predstave ob delavnikih ob 5, 6, 7 in 8 uri zvečer. V nedeljo predpoldne ob 11 uri predp., popoldne ob 2, 3, 4., 5., 6., 7. in 8. uri.

SLOVENC!
Zavarujte svoje imetje pri do-mači „**Vzajemni zavaroval-nici v Ljubljani**“, ki ima svo-jega zastopnika v Gorici, v Ka-pucinski ulici št. 1.

POZOR!
Edini specialist - optik
J. Primožič
Gorica na Kornu št. 13,

priporoča svojo bogato zalogo optičnih predmetov kakor: raznovrstna očala bodisi niklasta ali zlata v vseh števikah, (Bergkristal), leče itd. vse le po zdrav-niških predpisih.
Velika izber: barometrov, toplomerov, zdravniških toplomerov, kukal za lovce in hribolazce, vage za vino, žganje in razne druge tekočine, mikroskopov ter drugih predmetov spadajočih v to stroko.
Popravila se izvršujejo točno in po zmernih cenah. — Cena blagu konkurenčna.
Na željo se pošilja blago tudi na dom. Za mnogobrojna naročila se topla priporoča
J. Primožič, optik.

Vir zdravlja
so alkohola proste
pijače, med kate-
rimi so nedosežni s pomočjo
šumeči limonadni bonboni,
(malinov, limonov, jagodni, češnjev in marelični okus)
šumeča limonada.

Na leto se porabi do 40 milijonov komadov.
Prvo češko delniško društvo za orient.
Sladkorno blago in čokolado prej
A. Mavšner, Kraljevi Vinogradi.

Epilepsija.

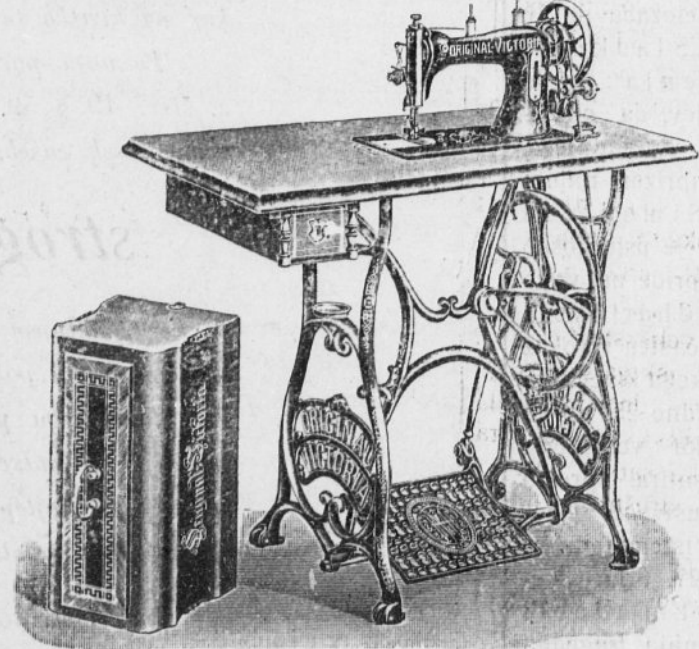
Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno.

Anton Kuštrin,
trgovec v Gorici
Gosposka ulica št. 25
priporoča častiti duhovščini in slav-nemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo Santos, Sandomingo, Java, Cejlon. Portoriko itd. Oljce: Lucca, St. Angelo, Korfu, istrsko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Mljšveče prve in druge vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič. Žveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina iz Kranja in iz Joch-mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste

Jakob Miklus
mizar in lesni trgovec
v Podgori
na voglu železniškega mosta
(na cesti, ki pelje proti Gradiški)
Trguje tudi z **opeko**, ima ve-liko zalogo vsakovrstnega trde-ga in mehkega lesa domačega in tujega, veliko zalogo pohiš-tva, vinskih posod, stiskalnic itd.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

IVAN SCHINDLER,

Dunaj III./I., Erdbergstrasse 12.

pošilja že veliko let dobro znane stroje vsake vrste za poljedelstvo.

Mline za sadje in grozdje, stiskalnice za sadje in grozdje, škropilnice, poljska orodja, stiskalnice za seno, mlatilnice, vile, trijerje, čistilnice za žito, luščilnice za koruzo, slamoreznice, stroj za rezanje repe, mline za golanje, kotle za kuhanje klaje, sesalke za vodnjake in gnojnice, vodovode, železne cevi, svinčene cevi.

Od sedaj po zopet zdatno znižanih cenah!

Ravno tako vse priprave za kletarstvo: medene pipe, sesalke za vino, gumijeve in konopljene cevi, gumijeve ploče, stroj za točenje piva, škrinje za led, stroje za sladoled, priprave za izdelovanje sodovke in penečih vin, mline za dišavo, kavo itd. stroje za izdelovanje klobas, tehnične za živino, tehnične na drog, steberske tehnične, namizne tehnične, decimalne tehnične; železno pohištvo, železne blagajne, šivalne stroje vseh sestav, orodja in stroje vsake vrste za ključavničarje, kovače, kleparje, sedlarje pleskarje itd.

Vse s večletnim jamstvom!

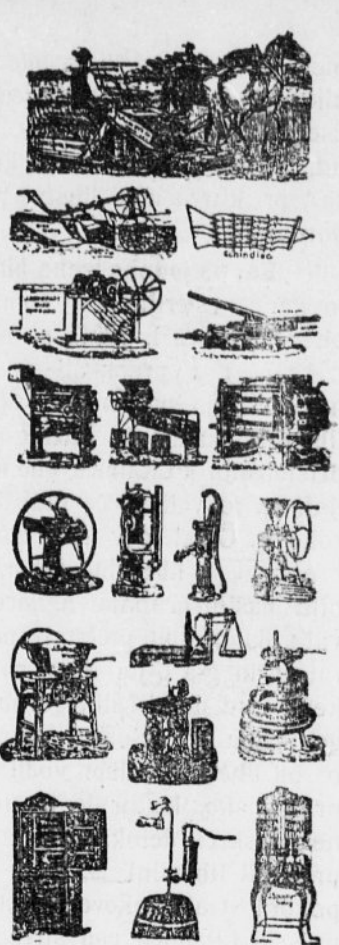
Po najugodnejših plačilnih pogojih, tudi na obroke! Ceniki z več kot 400 slikami brezplačno, prekupci in agentje zaželeni. =

Dopisuje se tudi v slovenskem jeziku.

Piše naj se naravnost

Ivan Schindler,

Dunaj III./I. Erdbergstrasse št. 12.

Svoji k svojim!

Staroznana narodna tvrdka:

Anton Iv. Pečenko

GORICA, ulica Jos. Verdi 26,

postreže pošteno in točno s pristnimi be-limi in črnimi vini iz lastnih in drugih priznanih vinogradov; potem s pylzenj-skim pivom „prazdroj“ iz sloveče češke „Meščanske pivovarne“, in izbornim proti-vinsk m pivom iz pivovarne kneza Schwarzenberga v Protivinu na Češkem, in sicer v sodčeh in steklenicah; z do-mačim pristnim tropinovem l. vrste, lastnega pridelka v steklenicah.

Vino dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstrijsko-ogrske države v sodih od 56 lit. naprej franko goriška postaja.

Cene zmerne.

Rojaki! Spominjajte se ob vsaki priliki „Šolskega doma,”

Poprava in komisjska zaloga dvo-koles in ši-valnih stro-jev, gram-o-fonov za koncerte in gostilni

ter vsakovrstne plošče, zastopnik automatov za gostilne in vsakovrstnih kmetijskih strojev. — Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem pri

BATJEL-u

GORICA Stolna ulica 3-4.

Prodaja tudi na mesečne obroke. — Novi slo-venski ceniki franko.

Gramefone in govoreče automate
v 11 različnih modelih prve šega družinskega aparata, močno donečega avto-in kojih elegantnost in do-presigleva, ter kojih brez-na sploh znano, ponuja po
tvrdba „Landstrasser Grammophon - Versandhaus“
WIEN, III/1, Thomasplatz N.o 8.
Glavni zastopnik za goriško in okolico je
J. BATJEL v Gorici, Via Duomo šte. 3.

vste, ko so vsi od najcenej-pa do naj enksnrioznega mata, izdelke prve vrste seči glas in jako je ne-pogrešno funkcioniranje je najnižjih cenah priljubljena

